

Bojka o tym co gryfne, dobre i ważne

Keryś na zadku – a może na przodku – tynczy przyszoł na świat malučki jednorożec. Kiej na niebie tyncza, to znak, że świat teroski wito jednorożca. A że to rzodkie zjawisko, jednorożce to fest wyjątkowe stworzynia.

Koždy jednorożec rodzi sie bez roga. Robi na niego nawet pora lot.

Nasz bajtel jednorożec, jak koždy jego kolega, richtich fest chcioł mieć rog, co by się mioł cym kwolić. Genau taki jak mo muter i fater. Kaj tam mu tumacyć, że nie som rog je ważny ale to co symbolizuje. Bajtel jednorożec chcioł migym go mieć. Szterowoł łojcow co by mu go kupiyli.

- Tak nie idzie – odpowiadali starzy
- A nikaj nie rosnom albo do sie je ulepic? – szterowoł bajtel
- Nie, synek – odpowiadała cierpliwie muter

Słabi smoleniem łojcowie postanowili pedziec synkowi tajemnico rogu, malučki jednorożec richtich fest sie cieszył. Radość drapko ustąpiła wåtpliwościom, toć okożło się, że coby otrzymać rog, trza zrobić “cosik gryfnego, cosik dobrego i cosik ważnego” – tak pedzioł fater.

Bajtel jednorożec jednak nie odpuścił i podjął wyzwanie. Zleciało pora dni, a mały nonstop myśłoł co gryfnego tu z pochać. Probowoł prawie wszystkiego, co gryfne. Zaczłoł od malowanio, ale nie zadowolony z efektu roboty doł obrozek pierwszej osobie keryj się podoboł.

Potym wzioł się za stawianie zamków z piosku. Ale i tu, niezadowolony ze swojego dzieła, kere uznoł za szajs, doł je dziotyszczce, fotrom uradowoł pałac z fosom. Kolejne próby zpochania cegoś gryfnego kończyły sie tak samo.

Markotny i zrezygowany malučki jednorożec postanowił zpochać co dobrego.

- To bydzie fes lekie – pomysłoł. Ukochano oma naucyła go robić maszkietno, a nawet ganz maszkietno kaszka z owocami. – Dyć tero to szafna.

Malučki jednorożec siedzioł cały vormitag w warzkuchni, próbowoł odtworzyć przepis omy. Dumy z maszkietnego dania, ftere nawarzył we wszytkich gorkach, brytfankach i tyglikach, postanowił podzielić się

sukcesym z łożym.

- To feso dobro kasza, synek – pszoł tata – Chyba niy zrozumiołes tego zadania – pedzioł.

Zrezygowany i markotny jednorożec wzioł cało kaszka i rozdoł biedokom i głodnym. Potym przyszoł do om i pedzioł muter o swoich porażkach.

- Kiej nie zpochołech nic gryfnego ani nic dobrego, to ważnego też mi się nie udo – ślimtając, wyszeptoł do muter

- Moj bajtelku. Jakie to było GRYFNE, dyc swojom robotom obdarowołes i uradowołes innych. Jak DOBRE, dołes wszystkim jeść, jak byli głodni. To richtich WAŻNE coby dbac o innych – pedziała muter.

Genau w tym chwili, na czole jednorożca pojawil się upragniony rog...

Malučki jednorożec feso się ucieszył. Teroski wiedzioł, że to nie rog jest richtich ważny, toć dobro, ftere robimy i to jak żyjemy.

Piękno jednorożca – i człowieka – wyraża się w tym co pocho a nie co mo lub jak wyglądo.

Dziecko

